

Livet är mångfacetterat

091023

Mellan åren 1995 och 1999 bodde jag i Riga och arbetade som svensk lektor på Kulturakademien. Sommaren 1996 stiftade jag bekantskap med familjen Berzins när jag hyrde deras fallfärdiga sommarhus vid Rigabukten i Kauguri. Där lärde jag känna släktens nykomling som numera är min adopterade son Oskars och som har hunnit bli 13 år gammal. Jag lärde också känna hans sju år äldre morbror Peteris. En liten, spinkig och kärlekstörstande pojke som redan som liten hade lärt sig att klara sig på egen hand eftersom hans båda föräldrar var alkoholister och oförmögna att ta hand om honom.

Nu har han flytt fattigdomens Lettland eftersom varken landet Lettland eller hans släktingar hade någonting att erbjuda honom. Han var arbetslös, pengalös, bostadslös och utan mat när han en dag ringde upp mig och bad att få flytta hem till mig i Sverige. Han anlände den 25 augusti i år, överlycklig över att få komma till ett land där manna, bokstavligen talat, regnar ner från himlen.

Peteris har bott här snart tre månader och stortrivs. Han har förvandlats till en ståtlig och självsäker ung man som jobbar, för tillfället heltid, på Renieriet och storstädarnas Stockholms tunnelbanestationer på nätterna fast besluten att skapa sig en lysande framtid. Han konkurrerade ut 44 andra arbetssökande när han sökte detta arbete och bara en sådan sak får honom att stiga i graderna. På dagarna lär han sig svenska på sfi och hans språkutveckling går framåt med stormsteg. Eftersom han har genomlidit mycket elände under sina dagar är han glad över att äntligen ha fått ett arbete, även om de flesta svenska ungdomar inte skulle vilja jobba med den typen av arbetsuppgifter som han har. Han har referensramar som gör att han inser att han har kommit på grön kvist och ingenting hindrar honom längre att förverkliga sina drömmar.

Vi har tillsammans gjort ett 10-års plan beträffande hans framtid och på agendan står följande: lära sig svenska från grunden och arbeta samtidigt med diverse städjobb om ingenting bättre dyker upp, avsluta gymnasiestudierna och slutligen skaffa sig en yrkesutbildning. Allt detta är nu fullt möjligt för en kille som för tre månader sedan försökte skära upp handlederna och bara ville få slut på allt lidande.

Även i dag finns det askungesagor och det här är en av dem.

Regina Illner